

Богъ є намъ прибѣжище. (Села.)

9 Наистинѫ сынове-тѣ чѣловѣческы сѫ свѧта,

Голѣмци-тѣ, лѫза:

На теглиакѫ тѣрени,

Всичкы-тѣ къпно сѫ по лекы отъ самѣ-тѣ свѧтѣ.

10 Не уповайтѣ на насилство,

И на грабителство не имайте свѧтнѫ надеждѫ:

Богатство ако тече, не прилѣпавайтѣ сърдце-то си.

11 Единаждѣ каза Богъ, два пѫти чѣхъ това:

Че сила-та є Божіѧ:

12 И твоемъ є, Господи, милость-та:

Защото ты ще отдашь на всѧкого споредъ дѣло-

то мѧ.

ПСАЛОМЪ 63. (по Слав. З'в.)

Псаломъ Давидовъ, когато сѧ намираше въ Іуди-
нѫ-тѣ постыни.

1 БОЖѢ, ты си Богъ мой:

Отъ рано тѧ тѣрсѧ:

Дѣша-та ми є жадна за тѣбе, желде тѧ плѣть-та ми,
Въ единѣ посты, съхъ, и безводнѣ земѣ,

2 За да гледамъ твої-тѣ силѣ и твої-тѣ славѣ,
Както тѧ видѣхъ въ свѧтилище-то.

3 Понеже милость-та ти є по добра отъ живота-тѣ,
Устны-тѣ ми ще тѧ хвалатъ.

4 Така ще тѧ благославамъ въ живота-тѣ си:

Въ име-то ти ще дигамъ рѫцѣ-тѣ си.

5 Като ѿ тѣстинѣ и масть ще сѧ насыти дѣша-та ми,
И съ радостни устни ще тѧ пѣснословатъ уста-та ми,

6 Когато тѧ поменявамъ на постелкѣ-тѣ си,

За тѣбе размышлявамъ въ стражи-тѣ нощи.

7 Понеже ты ми станж помошъ,

За то подъ сѣнкѣ-тѣ на крыла-та ти ще сѧ радѣвамъ.

8 Прилѣпи сѧ дѣша-та ми вслѣдъ тѣбе: